

Ofrandă primăverii

Versurile pe care le găzduim sunt selectate din placheta „Câmpul roștii”, publicată în anul 2002, de către editorul, poetul, scriitorul și publicistul Ion Machidon, directorul editurii „Amurg sentimental”, președintele cenaclului și redactorul șef al revistei cu același nume. Aurelian Popa-Stavri a absolvit Liceul de muzică „George Enescu” în anul 1976, iar Conservatorul „Ciprian Porumbescu” din București, în anul 1981, cu lucrarea de diplomă despre Simfonia a III-a cu pian orgă și cor de George Enescu, îndrumătoare fiindu-i prof. univ. dr. Carmen Petra Basacopol, compozitoare. Autorul versurilor a cântat succesiv la vioară, trompetă și pian, a condus corul de voci egale al Facultății de Utilaj Tehnologic din București, a fost nouă ani profesor de muzică la școlile gimnaziale din comuna Corbeanca, iar din 1990 până în 2022 a îndeplinit funcția de realizator de emisiuni în cadrul redacției muzicale Radio România. Printre inițiativele sale se numără emisiunile „Șezătoarea”, la Radio România Tineret, „Geografie muzical-folclorică” și „Valențe folclorice în actualitate - personalități, instituții, evenimente”, acestea două difuzate mai mulți ani la rând la Radio România Antena Satelor, post național din cadrul Societății Române de Radiodifuziune. De asemenea, în cadrul emisiunilor „Miorița”, la Radio România Cultural și „Lada de zestre” la Radio România Antena Satelor, a difuzat și prezentat numeroase interviuri cu rapsozi și meșteri ai satelor din întreg spațiul românesc, atât din România, precum și meșteri și cântăreți români din Ungaria, Serbia, Ucraina și Republica Moldova.

Primăvara, Rodica Nicodin (Brusturi, jud. Arad).
Fotografie din Arhiva P.I.C.T.

Codană

Bucură-te rod să crești ca un plod,
 Sân de primăvară, soarele răsărit!
 Țărâna, bătrâna, albă ca făina,
 Cocoloș cocoș, creasta ta-i ...de borș.
 Țiuit-uit de greier pitit,
 Verde de perdeă mângâie o stea,
 Leagăn pân' la iesle, cărări de miresme,
 Din scrânciob de-alun până la comând,
 Roți-rotiri de cânt, ninsori de colind,
 Nălță-te-n avânt peste-ntreg pământ
 Zumzet cald și blând,
 Râs curat și sfânt.

Ruga întâi

Hai ridică-te din rouă
 Doamnă viață și fecioară
 Să ne-mbrățișăm sub stele
 Voal de clorofilă nouă.
 Și descântă - floare rară -
 Țarina de cânt în horă,
 Glas polen de ciocârlie,
 Doamnă tânără și noră.
 Hergheții de cai măieștrii
 Tropot ochi, câmpii, poiene,
 Licurici le sar în gene,
 Doamnă, vin iar pelegrii!...
 Hai, ivește-te din râuri
 Tu, izbuc-altarul Dochiei,
 Doamnă viață - și fecioară -
 Care naști gemeni, perechii.

Ruga a doua

Dă-mi Doamne, glas, dă-mi Doamne, viață
 Zefir broboane în mustață,
 Să-mi ningă florile în ochi
 Să nu ne fie de deochi -
 Cu boturi de miori,
 Cu boiuri căprioară
 Cu aripile galeșelor păsări
 Când se întorc în stol.
 Dă-mi Doamne, glas
 Dă-mi zurgălăi la umblet,
 Să cânte roua în răsunet
 Pe calea văilor de cuget
 Pe falia umbrei păduret.
 Dă-mi Doamne, glas,
 Adu-ne îngeri,
 Coboară-n cărpiniș, încet,
 Și vezi de nevăstuica brună,
 Și-i vezi pe iepuri în făget.
 Din visul Tău mai mult
 Dă-mi Doamne, că e împrumut,
 Să urc în el ca seva-n fruct
 Sub frunze să mă pierd mereu,
 Să mă culeagă mâinile-Ți de curcubeu.
 S-adorm în graiurile viers
 Sămânța cântului dezmiard,
 Să crească în livezile-nsorite
 Care-n picioare merg, iubite.
 Dă-mi Doamne-aripi, - flori împupite!

Mucenicii

Sunt mucenicii viersurilor ude
 Cu tălpile crăpate dureros,
 Mângâie pământul grădinilor menite -
 Iazuri și măguri pletoasele lor gânduri;
 Prin pori, miresme de livezi cer trunchiuri
 Să împrimăvăreze straturi, rânduri,
 La Tisa, pe Nistru, -n Dunăre. Vor ostoire.
 Urcă pe dealuri, răzbat întunecații codrii,
 Se roagă-n ruga noastră,
 Se pierd pre cântul, rostul,
 Că bune-s orzul, grâul, dragostea și coptul.
 Sub streășina pădurii țin soborul:
 Acolo-i calea, dincolo izvorul
 Cu păsăret ce își valsează zborul;
 Aici e casa bătrânească și grădina
 Pe prispă fete-și împletesc cununa,
 Iar maica îmbăiază pruncul.
 La umbră de cerdac e buna,
 Cu degetele-i noduri croșetează-ntr-una.
 Porni, la flori, să zumzăie stupina...
 Băietul a uitat de călimară,
 La stâna cea din șa, sub creastă,
 Cu oile la mustul ierbii-n salbă.
 Acum îi plouă și-i înmoaie,
 Acum zbicește vântul și se-ncălzesc la soare.

 Sunt mucenicii viersurilor umezite
 De suculenta miere-n livezile sfințite.